

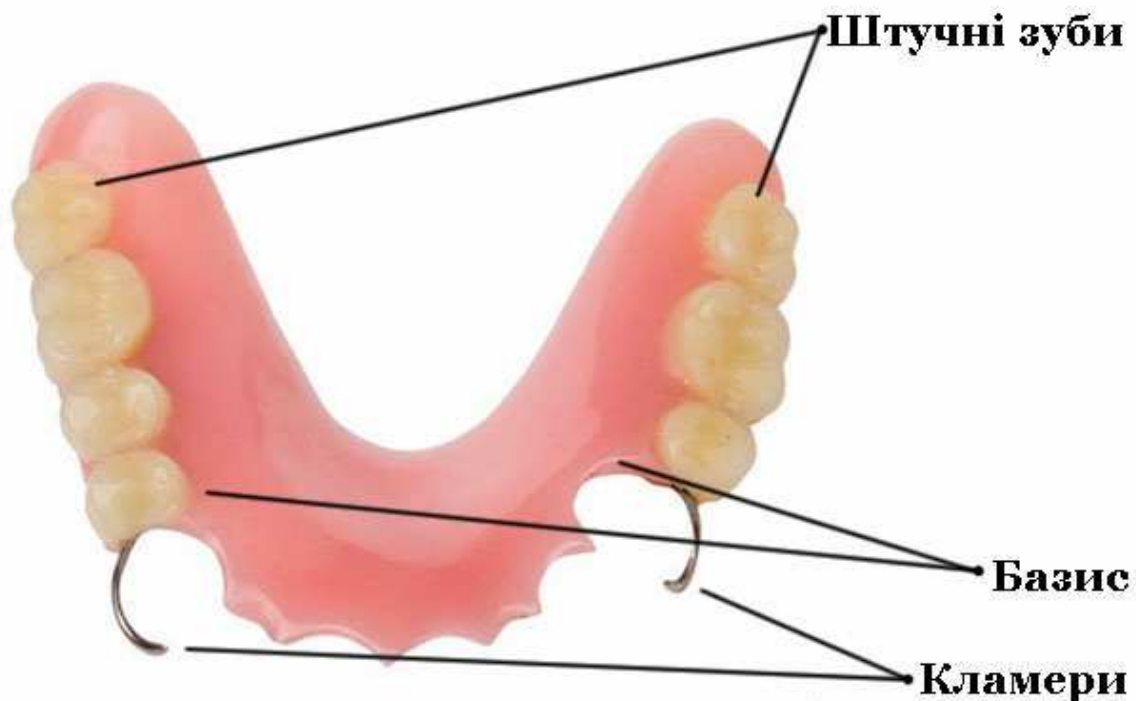
Конструктивні особливості і етапи виготовлення часткових пластинкових протезів

1. Конструктивні особливості часткових пластинкових протезів, їх основні частини.
2. Клініко-лабораторні етапи виготовлення часткових пластинкових протезів, їх послідовність.

Конструктивні особливості часткових пластинкових протезів, їх основні частини (1)

Незважаючи на різноманітність конструкцій часткових пластинкових протезів, у всіх них можна виявити характерні частини. До них належать:

- базис,
- утримувальні елементи (найчастіше кламери),
- штучні зуби.

Базисом знімного пластинкового протеза є пластинка з пластмаси чи металу, на якій фіксують штучні зуби і пристосування для утримання протеза в ротовій порожнині.

Базис протеза розташовують на альвеолярному відростку нижньої щелепи, а на верхній – на альвеолярному відростку і на піднебінні. Жувальний тиск від штучних зубів передається через нього на слизову оболонку протезного ложа (ділянки ротової порожнини, на яку безпосередньо виготовляється зубний протез).

Знімний протез у ротовій порожнині

Штучні зуби є обов'язковим конструктивним елементом часткових пластинкових протезів і служать для відновлення дефектів зубних рядів. Усі штучні зуби, які використовуються в сучасному протезуванні, розрізняють за матеріалом, з якого вони виготовлені, способом фіксації в базисі протеза і місцем розташування в зубному ряді.

Штучні зуби виготовляють переважно з пластмаси, а також з фарфору. Найбільшого розповсюдження набули пластмасові зуби.

Як і фарфорові, вони мають широку гаму кольорів, різноманітні форму і величину. За місцем розташування в протезі штучні зуби ділять на фронтальні (різці, ікла) і бічні, або жувальні (малі та великі кутні).

Штучні пластмасові зуби

Пластмасові зуби легко піддаються механічній обробці, монолітно з'єднуються з пластмасою базису протеза, оскільки мають з нею спільну хімічну природу. До недоліків пластмасових зубів належить їх стирання з часом.

Жоден частковий знімний пластинковий протез не можна собі уявити без елементів фіксації. Найбільш розповсюджений метод фіксації – кламерний. Існують і безкамерні методи фіксації. Все це дозволяє в складних клінічних умовах фіксувати протези, використовуючи для цього збережені зуби або ж імплантати.

Клініко-лабораторні етапи виготовлення часткових пластинкових протезів (2)

Виготовлення часткових пластинкових протезів складається з низки послідовних клінічних і лабораторних етапів (далі наводяться етапи виготовлення часткового пластинкового протеза з акриловим базисом).

Клінічні:	Лабораторні:
<ul style="list-style-type: none"> • Обстеження хворого; • складання плану лікування; • вибір конструкції протеза; • зняття повних анатомічних відбитків. 	<ul style="list-style-type: none"> ○ Відливання гіпсових моделей за отриманими відбитками;
	<ul style="list-style-type: none"> ○ визначення меж протеза; ○ виготовлення воскових базисів з оклюзійними валиками.

<ul style="list-style-type: none"> • Визначення і фіксація центральної оклюзії. 	
	<ul style="list-style-type: none"> ○ Гіпсування моделей в оклюдатор (артикулятор); ○ виготовлення кламерів; ○ постановка штучних зубів на восковому базисі; ○ попереднє моделювання воскового базису протеза*
<ul style="list-style-type: none"> • Перевірка постановки штучних зубів на восковому базисі в ротовій порожнині* 	
	<ul style="list-style-type: none"> ○ Кінцеве моделювання воскового базису протеза; ○ гіпсування воскової репродукції протеза в кювету; ○ виплавлення воску; ○ приготування пластмасового тіста; ○ пакування пластмасового тіста в гіпсову прес-форму; ○ проведення режиму полімеризації; ○ вивільнення протеза; ○ обробка, шліфування.
<ul style="list-style-type: none"> • Примірка та фіксація виготовленого протеза в ротовій порожнині. 	<ul style="list-style-type: none"> ○ Кінцеве полірування протеза (часто проводиться разом зі шліфуванням).
<ul style="list-style-type: none"> • Настанови пацієнту • Корекція протеза. 	

* – проводиться в разі потреби (зазвичай у складних клінічних випадках)